

Український
народний
гумор

Український
народний
гумор

Харків
«ФОЛІО»
2015

ББК 94.8(4УКР)
У45

Художник-оформлювач
О. Д. Кононученко

Український народний гумор / худож.-оформлювач О. Д. Кононученко. — Харків: Фоліо, 2015. — 31 с.
ISBN 978-966-03-7332-7.

Український народний гумор має віковічне коріння, на якому виростає та рясно родить сучасний сміхограй. До книги входять українські анекдоти, скоромовки та колядки, що одразу дадуть змогу підняти настрій читачів.

ББК 94.8(4УКР)

ISBN 978-966-03-7332-7

© О. Д. Кононученко, художнє оформлення, 2015

СКОРОМОВКИ

- ◆ Бабин біб розцвів у дощ,
Буде бабі біб у борщ.
- ◆ Біг рапортувати, та недорапортував,
Став рапортувати, та перерапортував.
- ◆ Біля скирти, біля кіп
Казав Пилипу Прокіп:
— Я біля кіп картоплю пік,
Опik руку біля кіп.
- ◆ Босий хлопець сіно косить,
Роса росить ноги босі.
- ◆ Був бик тупогуб,
Тупогубенький бичок.
У бика була тупа губа.
- ◆ Був господар, був господар,
Да й розгосподарився.
- ◆ Бук бундючивсь перед дубом,
Тряс над дубом бурим чубом.
Дуб пригнув до чуба бука —
Буде букові наука.
- ◆ Варка варила вареника,
Василь взяв вареника.
Варка Василя варехою.
Василь Варку вареником.
- ◆ Вовк-вовцюг вівцю волік.
Вова вовку вила в бік.
Як завив же вовк-вовцюг,
Миттю випустив вівцю.
- ◆ Ворона проворонила вороненя.
- ◆ В нас надворі погода размокропогодилася.

- ◆ Гай-най, коточок
Випив бабин медочок,
Випив і злякався,
За збанок сховався.
- ◆ Дрова рубали два дроворуби.
- ◆ З-під куща перепелиця випадпадьомкала перепеленят.
- ◆ Ішли жінки із базару, забалакались про покришки і про покришенята.
- ◆ Ішов Прокіп, кипів окріп, прийшов Прокіп — кипить окріп, як при Прокопі, так і при Прокописі і при Прокопенятах.
- ◆ Ішов солдат із чоботищами
Понад баштанищами.
- ◆ Їхав Прокіп з Прокопихою і забалакались про горшки, про миски і про покришки.
- ◆ Кіт котові каже:
— Коте, до комори кадуб вкотили.
В кадуб вкинеш капустину,
Кілька китичок калини.
- ◆ Коваль кує коня, кінь коваля копитом, коваль коня кулаком.
- ◆ Ковпак на ковпаку, під ковпаком — ковпак.
- ◆ Колисала тишком-нишком
Мама Мишка доню Мишку:
«Ти б, маленька, поспала,
Поки я добуду сала».
- ◆ Летів горобець, сів на хлівець,
А як вийшов стрілець, то утік горобець.
- ◆ Летів горобець через безверхий хлівець,
Вхопив гороху без червотоку,
Без червоточини, без прачервоточини.
- ◆ Летів горобчик, сів на стовпчик,
Прибіг хлопчик, утік горобчик.
- ◆ Лисиця і лис вскочили в ліс.
- ◆ Маленький полудрабок
Розполудрабився
На маленькі полудрабенята.

- ◆ На дворі трава,
На траві дрова.
Не рубай дрова,
Бо трава здорова.
- ◆ На кому шапка найковпакуватіша?
- ◆ На полі кіп з полукіпками накопичено.
- ◆ Наш садівник розсадівникувався.
- ◆ Невеличка перепеличка під полукіпком розпідпаддьомкалась.
- ◆ Не клюй, курко, крупку,
Не кури, турку, люльку.
- ◆ Пилип посіяв просо,
Просо поспіло,
Пташки прилетіли,
Просо поїли,
Пилип плаче.
- ◆ Пильно поле пильнували, перепелів полювали.
- ◆ Пиляв Пилип поліна з лип,
Притупив пилку Пилип.
- ◆ Пік біля кіп картоплю Прокіп.
- ◆ Прийшов Прокіп, наляв окріп.
Іде Гаврило — ще не зварилось.
Прийшов Денис — наляв сім мис.
Прийшов Тарас — з'їв все нараз.
- ◆ Прокіп нарвав кропу.
- ◆ Перепелиця підпаддьомкає під полукіпком.
- ◆ Розкажу вам про покупки, про покупки, про покупки, про покупочки мої.
- ◆ Росте липа біля Пилипа,
Пилип біля липи очима глипа.
- ◆ Серед корчів корч найкорчакуватіший.
- ◆ Сіло перепеленя під перепелицю.
- ◆ Семен сказав своїм синам:
— Сини-соколи, складіть сіно! —
Сини сіно склали. Семен сказав:
— Спасибі!

- ◆ Сів шпак на шпаківню,
Заспівав шпак півню.
— Ти не вмієш так, як я,
Я не вмію так, як ти.
- ◆ Солома, полова й дишло
З-за хати вийшло.
- ◆ Старий Самсон сказав своїм синам:
— Сини, солить сало сухою сіллю!
- ◆ Стоїть піп на копі,
Копа під попом,
Піп під ковпаком.
- ◆ Ти, малий, скажи малому,
Хай малий малому скаже,
Хай малий теля прив'яже.
- ◆ Улас у нас, Панас у вас.
- ◆ У садочку барвінок,
На барвінку — втінок.
Заберімо втінок,
Вирвімо барвінок.
- ◆ Хитру сороку
Спіймати морока,
А на сорок сорок
Сорок морок.
- ◆ Ходить квочка коло кілочка,
Водить діточок коло квіточок.
- ◆ Ходить посмітюха по сміттю з маленькими посмітюшенятами.
- ◆ Ходить Прокіп — руками тіп.
- ◆ Хома дома, Хими нема,
Хима дома, Хоми нема.
- ◆ Хоче влізти в шафу кішка:
Шурхотить у шафі мишка.
- ◆ Хто про Прокопа, хто про Прокопиху, хто про Прокопових дітей.
- ◆ Через грядку гріб тхір ямку.
- ◆ Чорний баран, рябе ярча.

АНЕКДОТИ ДАВНІ І СУЧАСНІ

- ◆ — Куме, а то вам руку на війні відірвало?
— Та ні, куме, то як до військкомату тягнули!
- ◆ — Куме, не покидай свою жінку з дітям. Подивися, як вона бідна плаче.
— Куме, хіба то плач. Ти би видів, як та плакала, що я з п'ятьма дітьми лишив.
- ◆ — Куме, оце тільки зараз зрозумів, що є два періоди, коли чоловік жінку не розуміє.
— Які?
— Перший: поки не одружиться, другий — після одруження.
- ◆ — Куме, маєте розміняти сто доларів?
— Не маю, куме, але дякую за комплімент.
- ◆ Куми наколядувалися — ледве ноги несуть.
— Куме, давай до мене навідаємося, світло горить, може хто є.
Дійшли до вікон, «домашній» кум хукає на шибку, зазирає.
— Куме, глянь ти, чи то я з жінкою забавляюся, чи мороз такий візерунок намалював...
- ◆ — Кумо, скільки літрів молока дає ваша корова?
— Дванадцять.
— А скільки здаєте до молочарні?
— Дванадцять. Більше не можу, бо ж дітям хоч кілька літрів мушу залишити.
- ◆ Кум прийшов до кума в гості. Випивають, закусяють у садочку під вишнями.
— Куме, а чому це ваш пес так пильно на мене дивиться?
— Не звертайте уваги. Він на всіх так дивиться, хто з його миски їсть.
- ◆ — Кумо, а ви добре підготували свою Галю до такого важливого кроку, як одруження?
— А то! Маємо двадцять літрів горілки, три кабанці закололи, сорок курей обпатрали.
- ◆ — Знаю точно, що ти одружився зі мною тільки тому, що я маю гроші!
— Ні, любя, тільки тому, що у мене не було грошей!

- ◆ Кум заходить до кума, аж той із собакою в шахи грає.
— Куме! Ваш Бровко уміє в шахи грати!?
— Та де, куме, вміє! Програє 3:5!
- ◆ Випивають два приятелі.
— Куме, випиймо, щоб мій син здав на п'ять. Випили. Знову:
— Куме, випиймо, щоб мій син здав на п'ять. Випили. Заходить син.
— Ну що? П'ять?
— Ні, чотири вісімдесят. Одна пляшка була надщерблена.
- ◆ — Куме, що для вас зробити, щоб ви мене запам'ятали на все життя?
— Позичте мені тисячу гривень.
- ◆ — Ой, куме, таке у мене відчуття, що мене хтось переслідує.
— І давно?
— Як з в'язниці втік.
- ◆ Сіли куми випивати. «Домашній» кум наливає собі з однієї пляшки, а кумові з другої.
— А що це ви, куме, мені з іншої пляшки наливаєте?
— Та я, куме, з карбідом не люблю!
- ◆ Кум до куми:
— Кумо, чи ще ходите до лісу, як колись?
— Хіба що, куме, по гриби.
- ◆ Кума Івана призначили директором школи. Кум Петро:
— Ну, куме, і як робота?
— Робота могла би бути і нічого, якби не ті капосні діти!
- ◆ — Де нині працюєш, куме?
— Пожежником.
— І як?
— Що тобі сказати. Начальник у нас приемний. Команда підбралася добра. Зарплата непогана. Але ж, куме, як, не дай Бог, пожежа — хоч з роботи розраховуйся!
- ◆ Кум лежить п'яний в калюжі. Йде кума, побачила, підійшла. Кум ледь підняв голову з калюжі і до неї:
— Сама ти, кумо, свиня!
— Тю! Я ж ні слова не сказала!
— Але подумала!
- ◆ Кум Петро іде, тримаючись за паркан. Кум Іван лежить під парканом.
Кум Петро:
— От п'янюга! Валяєшся, як колода!
Кум Іван:
— Чекай, куме, що ти скажеш, коли паркан скінчиться.

- ◆ Добре куми випили — як завжди. Ідуть, один щось рукою мацає і рахує собі під ніс. Другий запитує:
— Куме, а що ви рахуєте?
- ◆ — Штахетинки. Нарахую двісті двадцять — буде хвіртка.
— Куме! Та ви ж навкруг діжки ходите!
Кум Федір довів кума Андрія до двору та й пішов додому. Кум Андрій упав — і поповзки до дверей. Аж тут із будки вискочив Сірко та давай гавкати.
— Цить, дурню! Галю розбудиш, то й де тоді будеш ночувати?
- ◆ Сидять діди на призьбі.
— Куме, пам'ятаєш, як нам в армії давали пігулки, щоб ми до дівчат не бігали?
— Пам'ятаю. То й що?
— Вже починають діяти.
- ◆ — Куме, що то за дивина, жінка мені зраджує, а роги не ростуть?
— Вони, куме, і не повинні рости, то просто так кажуть, образно, вислів такий здавна.
— Слава Богу! Бо я вже налякався, що кальцію в організмі не вистачає!
- ◆ Рано-раненько кум Петро на поріг до кума Василя.
— Куме, вип'ємо по сто грамів.
— Здурів, чи що? Шоста ранку!
— Ліпше зранку сто грамів, аніж цілий день нічого!
- ◆ — Чому такий злий, куме?
— Два зуби вирвав!
— А казав, що один болить.
— Та у того лайдака дантиста здачі не було!
- ◆ — Кумо, а коли ви придане своєї Наталки перевозити будете?
— Немає нам чого робити, як придане туди-сюди возити!
- ◆ — Кумо, мій чоловік найкращий у світі! І це не тільки моя думка.
— А ще чия?
— Його.
- ◆ — Чому, куме, задумався?
— Ото, скільки живу, не знав, що мої діти так люблять вареники! Учора жінка три десятки наліпила, так я лише двадцять встиг зачепити...
- ◆ Кум, виходячи з клубу, наступив кумові на ногу.
— Вибачте, куме.
— І ви, куме, пробачте.
— З чого б то?
— Та я вам вже на спину плюнув.

- ◆ Кум нагостювався у кума, зібрався додому, хитнувся у прихожій, скинув з підставки китайську вазу — на черепки.
— Куме! Що ви наробили! То тій вазі двісті років!
— Але, куме, я вже було налякався! Думав, що вона нова!
- ◆ — Куме Іване, ви любите свою жінку?
— Якби ж тільки я.
- ◆ Жонатий кум турбується про кума-холостяка:
— Що ти все перебираєш? Хай Ганна не така. А Василина? Он вона з подругою іде. Глянь, як тобі?
— Ой ні, куме! Я стільки не вип'ю!..
- ◆ — Куме, як лазня згоріла, де ти миєшся?
— В річці.
— А взимку?
— А скільки тієї зими!
- ◆ — Куме, ви вже вирішили задачки синові?
— Вже.
— Дайте списати.
- ◆ — Від мого сина одні клопоти. Вчора знову його викликав директор школи.
— Що, куме, накоїв?
— Цього разу нічого. Питав директор, чи є у нього молодші брати і сестри.
— Та нема ж наче.
— Так син і сказав. А директор йому: «Слава Богу!»
- ◆ — Учора мій синочок дістав від мене двічі!
— За що, куме?
— Перший раз, коли я йому сказав, щоб він мені показав свій щоденник.
— Ясно. А другий?
— Коли я роздивився, що це мій старий щоденник!
- ◆ Англійці дали в пресі оголошення, що хочуть прокласти тунель з Англії до Франції під Ла-Маншем і шукають компанію, яка б взялася за будівництво тунелю. Через два тижні після оголошення два чоловіки з лопатами на плечах заходять до англійців.
— Це ви давали оголошення про тунель під Ла-Маншем?
— Так.
— Ми готові прокласти тунель.
— А ви звідки, яку компанію представляєте?
— З України. А компанія — ми з кумом, такою компанією і копатимемо.
— То як?
— Кум буде копати з Франції, я з Англії, посередині зустрінемось...

Англійці в сміх:

— А як не зустрінетесь?

— Вам же краще! Буде два тунелі!

- ◆ — Кумо, які гриби можна їсти?
— Можна їсти абсолютно всі гриби, але деякі з них тільки один раз.
- ◆ Куди це ви, кумо, корову ведете? До бугая.
А що, кум не міг?
- ◆ — Куме, позичте пляшку горілки, як маєте.
— Маю, маю.
— А чи добра ваша горілка?
— Та добра. Хто брав, усі хвалили, царство їм небесне.
- ◆ Після аварії літака із запису чорного ящика: «Куме, дайте порулити!..»
- ◆ — Чоловік побачив, що я голю ноги його бритвою. Сказав, щоб купила нову.
Купила?
Ха! Нова голить ще краще!
- ◆ — Куме, ви вмієте друкувати на друкарській машинці?
— Умію.
— А скількома пальцями друкуєте?
— Усіма.
— А я тільки десятьма.
- ◆ Засідання уряду. Міністр до міністра:
— Куме, перестаньте, врешті-решт, брехати народу!
— Це ви, куме, перестаньте!
— Ви перші перестаньте!..
- ◆ — Ой, кумо, усі чоловіки — брехуни!
— Чому це?
— Скільки їх клялося мені в коханні, а одружився зі мною тільки один.
- ◆ — Жінко! — кричить Петро до дружини, яка порається на кухні. — Сьогодні неділя, подивись, яка погода чудова, а у тебе то кухня, то прибирання...
Куме, а ви вмієте грати на скрипці? Може і вмю. Не пробував.
— Та знаєш, скільки роботи за тиждень назбиралося!
— Я й кажу, що відпочивати треба. Вийшла б, свіжим повітрям подихала, а заодно і машину помила б!
- ◆ Пізня осінь. Чоловік, босий, у подертих штанях, заходить у гастроном, купує пляшку горілки. З черги:
— Куме, ви би собі краще черевики купили!
— Здоров'я важливіше!

- ◆ Дві куми в черзі у магазині. Одна:
  - Ой Боже, Боже!
  - Що ви, кумо, ойкаєте?! Думаєте мій не п'є?
  - Куме, у мене на базарі гроші вкрали!
  - А де ж ви їх тримали?
  - В бюстгальтері.
  - А як той чоловік засунув руку в бюстгальтер, ви не відчули?
  - Куме! Я ж думала, що він з добрими намірами!
- ◆ Кум вирішив допомогти кумові, який сидів у в'язниці. Приходить на прийом до начальника.
  - Тут у в'язниці сидить мій кум Петро Перекин'теща... Він такий слабкий... Може би ви йому яку легшу роботу дали.
  - Та яку вже легшу! Він у нас конверти клеїть!
  - То вдень. Він мені казав, що по ночах якийсь тунель риють.
- ◆ — Куме, а що це у вас за синець під оком?
  - Та це у мене вчора була чоловіча розмова.
  - З ким?
  - З дружиною.
- ◆ — Учора, кумо, вилітає з мого курника ваш півень і кукурікає: «Я помилився, я помилився!». А мої кури вслід за ним квокчуть: «То нічого, то нічого!»
- ◆ — Кумо! У мене диво дивне, вісімнадцять курочок — і жодного яйця!
  - Хіба то диво? У мене жодної курки — і щодня вісімнадцять яєць. Ото диво!
- ◆ — Куме, чому тебе не взяли в морфлот?
  - Неуважний був.
  - А нині де працюєш?
  - В аптеці.
- ◆ Кум гостює у куми. Кума:
  - Куме, на скільки шматків торт порізати, на вісім чи на чотири?
  - Ріжте на чотири, бо вісім не з'їм.
- ◆ Куме, щось мені спина болить.
  - То нирки.
  - А звідки знаєш? Ти хіба лікар?
  - Ні, куме, міліціонер.
- ◆ Чоловік несподівано приходить на обід додому, а жінка роздягнена в ліжку лежить.
  - Ти чому це серед білого дня гола в ліжку?
  - Якби ти знав, чоловіче, яка я слаба!

— Ну як ти слаба, то я вже на роботу не піду, — знімає піджак і несе в шафу.

— Ой, чоловіче, не відкривай шафу, бо там страх! — злякано шепоче жінка.

— Який страх?

Відкриває шафу — а там кум.

— Куме, ти маєш совість?! Моя жінка така слаба, а ти її ще лякаєш!

- ◆ Сваряться Петро і Наталка.
  - Я віддала тобі найкращі роки свого життя!
  - То що, залишились найгірші?
- ◆ У в'язниці два куми.
  - Куме, чому до вас ніхто не приходить? У вас що, родичів немає?
  - Чому немає? Є, але вони всі тут.
- ◆ — Куме! Ви маєте розум — дати оголошення в газеті, що заплатите тому, хто знайде улюблену кішку вашої тещі, аж тисячу доларів?!
  - Не переживайте, куме! Я минулого вівторка ту кішку власноруч утопив!
- ◆ — Але ж і роззява кум Степан!
  - Чому?
  - Тільки продав теличку — враз гроші вкрали!
  - А ти як торгував?
  - Добре торгував! Бичка вранці ще продав, а гроші вкрали аж увечері.
- ◆ Їдуть куми на ярмарок кавуни продавати. В одного кавуни темні, зелені, а в другого світлі, смугасті. Кожен свої кавуни хвалить. Аж на повороті вози зчепилися, нахилилися, перекинулися, кавуни покотилися і в річку — хлюп, хлюп, хлюп!
  - Дивись куме, мої кавуни таки кращі! Мій темний твого світлого обігнав і першим у річку шубовснув!
- ◆ Кум жаліється кумові:
  - Уявляєте, куме, суд присудив мені штраф тисячу гривень за те, що я свого сусіда назвав свинею. Минулого разу за це мені дали штраф п'ятсот гривень...
  - А що ж ти хочеш, куме, свинина он як подорожчала.
- ◆ — Куме, чи є правда на світі? Я пережив дві війни, дві автомобільні аварії, одну авіаційну катастрофу, два невдалих шлюби, три описи майна за борги, банкрутство, відсидів п'ять років у в'язниці, а вчора приходять мій внук і каже: «Ти, діду, нічого в житті не розумієш».
- ◆ — Куме, ви вночі хропите?
  - Чому вночі, я і вдень хроплю.

- ◆ Кум Іван до жінки:
— Галю, не нарубала дров? Рубай, поки я живий, бо як умру, то сама рубатимеш!
- ◆ — Куме, ти працюєш в зоопарку, а як от яка тварина захворіє, чим ти її лікуєш?
— Ось недавно один слон кашляти почав, то я йому у відро води налив пляшку гарячого вина.
— Ну й що, куме?
— Вичуняв. Правда два інших слони почали кашляти.
- ◆ — Куме, а за що ви у в'язниці сиділи?
— На роботі вікно розбив.
— І скільки за це дали?
— П'ятнадцять років.
— А де ти працював куме, що за робота у тебе була?
— Та механіком на підводному човні.
- ◆ Два куми сиділи на лавочці біля парадного.
— Куме Петре, що таке критика зверху і критика знизу?
Кум Петро вийшов на балкон і плюнув кумові на голову. Гукає:
— Оце, куме, критика зверху! А тепер ти плюй на мене!
Той плюнув і попав... собі на голову.
— А це, куме, критика знизу.
- ◆ Кум Микола:
— Куме Йване, подайте мені той дріт.
Кум Іван взяв дріт у руку.
Кум Микола про себе:
— Значить, під напругою інший дріт.
- ◆ — Куме, ви так повільно працюєте! Ви хоч що-небудь робите швидко?
— Я, куме, швидко засинаю.
- ◆ — Дивись, куме, як цікаво буває в житті. Візьми нашого сусіда Степана. За ту саму роботу один його син отримав великі гроші, а другий — потрапив до в'язниці.
— Яким чином, куме?
— Той, що маляр, отримав 30 тисяч гривень, а той, що бухгалтер, — три роки тюрми за те ж саме будівництво.
- ◆ Кума Дарина прийшла до кравця, той робить заміри.
— Бюст — метр двадцять, живіт — метр двадцять, плечі — метр двадцять. Так, де будемо робити талію?
- ◆ — Куме, а хто такий економіст?
— Це той, куме, хто про гроші знає більше, ніж той, хто їх має.

- ◆ — Куме, я сьогодні поставив своєму шефу ультиматум: «Або ви мені збільшуєте зарплату, або я йду з фірми».
- Ну і чим все закінчилось?
- Ми знайшли компроміс. Він не збільшує мені зарплату, а я не йду з фірми.

- ◆ — Куме, а чому тебе майстер звільнив з роботи?
- Розумієш, куме, майстер — це людина, яка ходить і спостерігає за тим, як працюють інші.
- Ну, це, куме, зрозуміло. А ось чому він тебе звільнив?
- Через заздрість, куме. Більшість робітників почали думати, що майстер — це я.

- ◆ — Куме, знову наша пошта все переплутала! Наш зоотехнік пише, як він досвід у сусідній області переймає, а штемпель поставили — Сочі.

- ◆ Кум Петро і кум Іван сходять на Говерлу. Хочуть стати на вершину першими, дуже поспішають, всіх випередили. Кум Іван став на хиткий камінь, ледве не посунувся вниз.
- Ой, куме Петре, якби я ногу зламав, що б ви зі мною робили? Чи винесли б?
- Та що там ви, куме! Недавно я кабана на полюванні завалив. Майже два центнери! А до машини було з півкілометра. Так я його доніс. Правда, п'ять разів довелося ходити.

- ◆ — Куме, вчора шеф на мене накричав, але я йому дав відсіч.
- Як?
- Я йому сказав, що працюю на півставки, отож, хай кричить на мене на півтону нижче.

- ◆ — Влітку, куме, я не можу працювати через спеку, а взимку через холод.
- Але ж, куме, надворі осінь. Чому тепер не працюєш?
- Думаю про те, яка була спека і який буде холод...

- ◆ — Куме, вночі як спите?
- Добре.
- А ким ви працюєте.
- Сторожем.

- ◆ Куме, куди ви з котом ідете?
- Сторожувати, куме.
- А чому не з собакою?
- Клятий пес всю ніч гавкає, спати не дає.

- ◆ — Куме, що за костюм ви мені пошили? Всі ж сміються.
- О, куме, це моя перша удача. І вам пощастило: раніше ті, кому я шив, плакали.

- ◆ — Ой, кумо, те піаніно, яке ви нам продали, не таке вже й гарне, як ви нахвалювали.
  - То ж чому?
  - Усі клавіші жовті.
  - Певно той слон, із бивнів якого зробили клавіші, трохи куриє.
- ◆ — А що, куме, у вашого пуделя такий високий родовід?
  - Якби він міг говорити, не розмовляв би, куме, ні з вами, ні зі мною.
- ◆ — Продаю, куме, у своєму генделику і горілку, і вино. Коли добре понapiвають, можу пару чарчин і приписати. Чому ж я так мало заробляю?
  - А це тому, куме, що в ті чарчини, які ви приписуєте, ви воду не доливаєте.
- ◆ Кум Іван виходить від кума Петра з гостей.
  - Зачекайте, ліхтариком присвічу, там сходи круті, — кричить кум Петро.
  - Не треба, — кричить кум Іван, — я вже внизу лежу.
- ◆ — Знаєте, куме, якби не вуса, ви були б схожі на мою тітку.
  - Але у мене немає вусів!
  - Та в моєї тітки ж є!
- ◆ На вулиці чути сильний гуркіт. З вікна виглядає кум Петро і запитує у закривавленого кума Івана:
  - Що сталося?
  - Та хотів у провулок заїхати!
  - А чому з таким гуркотом?
  - Та немає там провулка!
- ◆ Кум Степан прийшов з гостей, кричить:
  - Жінко, давай їсти!
  - Ти ж у гостях був!
  - Я ж там тільки пив.
- ◆ — Кумо, 1% населення вважає, що ярлик на одязі слугує для того, щоб знати, як цю річ прати і прасувати.
  - Ага, а 99% відсотків визначають за ярликом зад і перед.
- ◆ — Куме, бачив, твоя біля машини крутилася. А що, вона водить?
  - Та водить.
  - А як?
  - Як блискавка — її притягує кожен стовп.
- ◆ Доїхали куми у потязі до Чопа. Заходить митник.
  - Горілка? Тютюн? Наркотики?
  - Нам би, пане, дві кави.

- ◆ Кум Іван до жінки:
  - Пішла, б у магазин, купила б пляшку горілки.
  - Давай 50 гривень.
  - За гроші й дурень купить, ти так візьми.
 За кілька хвилин жінка заходить і ставить на стіл пляшку.
  - Пий!
  - Так вона ж порожня!
  - З повної і дурень вип'є, ти випий з порожньої.
- ◆ Поїхав Петро на базар поросят купувати. Випив добре, гроші у нього й поцупили. Приплентався додому. Жінка питає:
  - Чому поросят не купив?
  - Та я гроші позичив товаришеві.
  - То піди забери!
  - Якби ж то я знав, кому позичив.
- ◆ Їдуть Василь з Петром. Петро за кермом. Зупинились, взяли пасажира. Помчали далі, швидкість неймовірна. Пасажир просить Василя:
  - Скажіть, щоб їхав тихіше!
  - Е-е, якщо кума розбудити, він ще швидше поїде.
- ◆ — Куме, про що задумались?
  - Та от проблема: вечеряти пізно, снідати рано.
- ◆ Їдуть куми у потязі до Львова. Звісив кум Іван ноги з верхньої полиці прямо перед носом у кума Миколи. Той питає:
  - Куме, ви шарпетки міняєте?
  - Виключно на горілку!
- ◆ — Оце, куме, їхав учора в електричці. Заходить контролер і дивиться на мене так, ніби я без квитка.
  - А ви, куме?
  - А я подивився на нього так, ніби у мене квиток є!
- ◆ Пливуть куми на пароплавi. Милуються красою.
  - Куме, гарно!.. А як, не дай Боже, почне тонути цей пароплав, ви плавати вмієте?
  - Не вмію, куме, але вмію голосно кликати на допомогу на шести мовах.
- ◆ — Куме Іване, у тебе сарай горить! — кричить кум Петро.
  - Галю! Давай вечерю, бо треба швидше йти гасити! — волає Іван.
- ◆ — Кумо, ви не боялися летіти літаком?
  - Перший раз, кумо, боялася.
  - А потім звикла?
  - Ні, потім вже не лігала.

- ◆ — Мені, куме, сьогодні приснилося, що я кінь і з'їв цілий віз трави!
— Заспокойтеся куме, то ж був сон.
— А де ж подівся мій солом'яний матрац?
- ◆ — Кумо, ви сьогодні у район їздили?
— Ага. До окуліста.
— І що?
— Він мені букви показував. Дивилася і не вгадала жодної.
- ◆ — Куме, як по-вашому, що таке здоров'я?
— Це, куме, коли кожного дня болить в іншому місці.
- ◆ — Куме, у мене сьогодні голова крутиться!
— Бачу, куме, бачу.
- ◆ — Куме, скільки цигарок ви викурюєте за день?
— Як коли, куме. Це залежить від того, скількох знайомих за день я зустріню.
- ◆ — Куме, як вам новий слуховий апарат?
— Та, куме, я вже тричі заповіт змінював!
- ◆ Кум Іван зустрічає кума Петра, у того рука в гіпсі.
— Що сталося?
— Врізався в гараж.
— Машину розбив сильно?
— Та я пішки йшов.
- ◆ — Куме, дієта не допомагає, не худну.
— Більше рухайтесь.
— Я ж і так на роботу пішки ходжу.
— А ви не пробували на маршрутці їздити?
- ◆ — Куме, що треба робити, щоб шлунок не болів?
— Я, куме, читав у газеті, що треба кожного ранку випивати склянку окропу.
— Куме, вже двадцять років я п'ю те, що ви кажете, правда, жінка називає це чаєм.
- ◆ — Куме, завтра 1 квітня — день дурня! Давай наших жінок якось обдуримо.
Кума, яка несподівано підійшла ззаду:
— День дурня, телепні, а не дурепи!
- ◆ — Куме, чому такі засмучені?
— Погано сплю.
— Пийте снодійне.
— Вип'ю. Посплю 8—10 годин. А потім все-таки погано сплю.

- ◆ Ліг кум Петро відпочити. Приходить жінка і починає його «пиляти»:
  - Ти все лежиш! Он кум Іван крутиться, і те, і те в дім приносить!
  - Кум Петро мовчить.
  - Он сьогодні телевизор новий приніс, величезний. І знову побіг гроші заробляти.
  - Кум Петро встає і йде з хати. Жінка:
    - Ти куди?
    - До куми телевизор дивитися.

- ◆ Галя питає у Петра:
  - Що подарувати тобі на день народження?
  - Хвилину мовчання.

- ◆ — Куме Петре, через два тижні ти забудеш, що Галя від тебе пішла.
  - Не забуду!
  - Невже?
  - Я їй хутро в кредит на рік купив!

- ◆ — Все! Розлучився!
  - Як? Куме, ти ж залишив двійко діточок і змушений будеш платити аліменти — п'ятдесят відсотків від зарплати!
  - То вона у мене відбирала всю зарплату, а тепер я матиму свою законну половину!

- ◆ — Куме, чому ви просите, щоб вам зменшили зарплату?
  - Жінка каже, що якби я стільки не заробляв, вона вже давно пішла, б від мене.

- ◆ — Куме, ви такий незграбний; до речі, штовхнули мою Галю!
  - Які проблеми, заспокойтеся, куме: он моя Наталка стоїть, ідіть штовхніть.

- ◆ — Куме, чому сумуєш?
  - Та моя Галя з драбини впала.
  - Розбилася?
  - Хіба вона вміє по-людськи розбитися? З першого щабля впала.

- ◆ — Куме, ви вірите у віщі сни?
  - Атож. Якщо у ніч з п'ятниці на суботу мені присниться Софі Лорен, у суботу вранці жінка точно пошле мене на базар за квашеною капустою.

- ◆ — Кумо, цікаво, а що було до того, як винайшли телевизор?
  - Думаю, тиша і спокій.

- ◆ — Куме, навіщо вам три пари окулярів?
  - В одних я читаю, другі для повсякденного життя.
  - А треті?
  - А в третіх я шукаю перші і другі.

- ◆ — Куме, не розумію вас. Десять хвилин тому ви кидали у цього співака помідорами, а зараз аплодуєте йому, викликаєте на сцену.
— Та у мене ще кілька помідорів залишилось.
- ◆ — Куме, а чому ви цей хор називаєте змішаним, у ньому ж одні чоловіки.
— Правильно. Але одні уміють співати, інші — ні.
- ◆ — Куме, я чув — ви сімейний кооператив відкрили?
— Атож. Жінка пирижки пече, донька продає, а я стою поруч і обли-
зуюсь.
— Для чого?
— Для реклами.
- ◆ — Кумо, чому ваш син так довго плаче?
— Не знаю, вже п'ятий раз його за це віддубасила, а він все одно реве.
- ◆ — Кумо, ваша Настя того хлопця цілувала.
— У нього помер дядько і вона його заспокоювала.
— А мені здалося, що у нього вся рідня померла.
- ◆ — Петрику, ким ти будеш, коли виростеш?
— Кумом, його завжди наша мама хвалить.
- ◆ — Куме, правда що ти віддав доньку за свого бухгалтера?
— Правда.
— Ти ж казав, що він у тебе краде гроші!
— Так. Але тепер він відноситиме їх моїй доні.
- ◆ — Кумо, ти бачила Наталчину невістку?
— Ще ні. А ти?
— Бачила.
— Яка ж вона?
— Така погана. Ще гірша, ніж я. Як он оце ти.
- ◆ — Куме, ваші близнюки такі схожі, як ви їх пізнаєте?
— Микольцю ще можна пізнати, а Дмитрика трудніше.
- ◆ — Кумо, мій чоловік кинув пити завдяки спорту.
— Якому?
— Боксу!
— Він почав займатися боксом?
— Не він, а я!
- ◆ — Кумо, ти вірна своєму Іванові?
— Як можна бути вірною, коли в домі постійно щось псується: то водо-
провід, то телевізор, то пральна машина.

- ◆ До Івана приїхала теща. Якраз в Іванової Марічки день народження. Запросив він у гості кума Петра з жінкою. Випили вже добре. Встає Іван, каже гост:

  - У своєму житті люблю я трьох жінок. Звичайно, перша — моя кохана Марічка, друга....

- Раптом теща:

  - Любий зятю, а хто ж третя?

- ◆ — Куме Іване, а чому ви в робочий час із коханкою на дачу їздите?

  - Бо жінка з роботи не може звільнитись.

- ◆ Кум Петро лає сина, який пізно прийшов додому:

  - Ти думаєш, як випив горілки і пива, то я вже не чую, що ти куриш?!

- ◆ — Куме, кажуть ти взяв собі нову жінку?

  - Не така вона вже й нова, куме.

- ◆ — Кумо, вчора з Василем у сауну ходила.

  - А результат?
  - Знатиму пізніше.

- ◆ — Кумо, чи вірна ти своєму Степанові?

  - Так, досить часто.

- ◆ — Куме, чув, що ти зустрічаєшся з Оксаною.

  - Ні. Лікар заборонив.
  - А лікар тут при чому?
  - Він — її чоловік.

- ◆ — Куме, та риба, яку я вчора наловив, зіпсувалася!

  - А ти поклич гостей, то й поїдять.
  - Ну, то приходьте, куме, на рибу!

- ◆ — Кумо, чула, що твій Петро казав, що застрелить кожного твого залицяльника.

  - Хай кулемет купує!

- ◆ — Куме, минулого року я гроші вам позичав. Коли віддасте?

  - У вас совість є, куме?
  - Ну, є.
  - То навіщо вам ще й гроші?

- ◆ — Кумо, як не соромно, вчора ти в кіно ходила з пекарем, а сьогодні на базарі цілувалася з м'ясником!

  - Ой, кумо, не хлібом єдиним.

- ◆ — Куме, навіщо ти купив такий дорогий сервіз?

  - А щоб жінка, не довіряла мені мити посуд!

- ◆ — Не зліться, куме, але ви — осел!
— Прекрасно. Тільки поясніть мені: я осел тому, що ваш кум, чи я ваш кум тому, що осел?
- ◆ — Куме, кажуть ви до Тетяни ходите.
— От же люди! Що тільки не вигадують! Ви ж знаєте, куме, що я маю машину.
- ◆ — Кумо, я дуже хвилююся за чоловіка. Він пішов на річку ката топити.
— Ну і чому хвилюєшся?
— Та кіт вже годину тому повернувся.
- ◆ — Як ви потрапили в головний офіс ЦРУ?
— Я агент!
— СБУ?
— Ні — «Оріфлейм»!
- ◆ — Куме, чому у вас такий втомлений вигляд?
— Та вчора був на іподромі. Людей повно. Шнурок розв'язався. Нахилився зав'язати — а мені на спину хтось поклав сідло.
— І що?
— Третім прийшов.
- ◆ — Іване, до нас кум з кумою в гості!
— Заходьте, дорогенькі, до хати, даремно мені вночі свині снилися...
- ◆ — Куме, чому дрова навсидячки рубаєте? Незручно ж.
— Пробував лежачи — ще гірше.
- ◆ Кума журиться і жаліється кумі, що розвелася з черговим чоловіком.
— Кумо, а знаєш, чому твоє особисте життя не складається?
— І чому?
— А пригадуєш, як ти колись не відправила ті листи щастя десяти людям?
- ◆ — Як живеш, куме?
— Сам дивуюсь!
- ◆ — Куме, хто такий масажист?
— Це, куме, такий чоловік, який отримує гроші від жінки за те, за що інший чоловік отримує ляпас.
- ◆ — Куме, я вас запросила, щоб ви випили чарчину за моє здоров'я, а ви вихилили вже п'яту!
— Вибачте, кумо, але ви так погано виглядаєте.
- ◆ — Куме, що найцінніше у жіночому молоці?
— Думаю, тара.

- ◆ — Куме, дайте закурити.
— У мене немає.
— Дайте сірника.
— Немає.
— То хоч скажіть, котра година?!
- ◆ — Кумо, чим Ви своїх свиней годуєте?
— А хіба що?
— Та я теж хочу схуднути.
- ◆ — Куме, запитайте в мене, як я живу.
— Куме, як ви живете?
— Ой, куме, і не питайте.
- ◆ Стоїть кум Петро на базарі, продає півня за тисячу гривень. Підходить кум Іван.
— Куме, чому так дорого?
— Дуже грошей треба.
- ◆ — Куме, от у вас суди, а чому ви не найняли адвоката?
— Усі адвокати відмовляють мені, як тільки дізнаються, що не крав я тих мільйонів...
- ◆ — Куме, який у вас номер телефону?
— Телефон простий: 29—08. Дуже легко запам'ятати — 29 зубів і 8 пальців.
- ◆ Кум Петро:
— Щось пиво якесь каламутне.
Кум Іван:
— У цьому пивному барі не може бути каламутного пиво. Це просто бокал брудний...
- ◆ Їдуть два куми в місто на базар, у кожного на підводі по діжці вина. У одного біле, у другого червоне. Кум Іван каже:
— Куме Петре, щось сьогодні холодно, може вип'ємо по склянці. Склян-ку маю.
— Ні, куме, жінка сказала, щоб усе вино продав і гроші привіз.
— А по якій ціні будеш, куме, продавати?
— П'ять гривень за склянку.
— Так продай мені за п'ять гривень свого червоного.
Випив. Веселіше стало. Бачить те кум Петро. Дістає назад п'ять гривень.
— Налийте, куме, свого білого.
І так доїхали куми до міста, купуючи один у одного по склянці вина за п'ять гривень.
Підсумки підвів кум Іван, ховаючи зім'яті п'ять гривень у кишеню:
— Кому, куме, розкажеш — не повірять. І напилися вволю, і всього за п'ять гривень.

- ◆ Прийшли кум з кумою до кума Петра на обід. Вже вечір, а додому не збираються. Тоді кум Петро каже до жінки:
  - Дай мені, Галю, таблетки.
  - Які?
  - А ті, які я приймаю за 10 хвилин до сну.

- ◆ Приїхали куми до кумів у гості. Три дні гостювали. Четвертого дня домашній кум вранці гукає дітям:
  - Прокидайтеся, дітки, цілуйте хресних батьків, вже вони додому збираються.
 А кум, позіхаючи:
  - Спіть, хрещеники, спіть.

- ◆ Давно це було. Приїхав кум Степан до кума Михайла здалеку возом. Воза у дворі поставив голоблями до дверей хати. Та й загостювався. Одного ранку вийшов кум Михайло, переставив воза голоблями до воріт, думає, що кум побачить і зрозуміє, поїде додому. Вийшов кум Михайло, побачив те, обняв кума Степана та й каже:
  - У нашому краї теж так роблять. Як хочуть, щоб гість ще на місяць залишився, воза голоблями до воріт повертають.

- ◆ — Їжте, куме вареники, — примовляє кума.
  - Дякую, кумо, я вже десять з'їв — дуже смачно.
  - Не десять, а п'ятнадцять, та хто ж їх рахує.

- ◆ — Куме, порадь, що робити, так часто приїздять родичі в гості, що вже сил ніяких немає.
  - Куме, все просто. Бідним позич по двісті гривень. А у багатих проси позичити по п'ять тисяч.

- ◆ — Куме, твій син курить?
  - Ні.
  - А корова?
  - Куме, ти здурів?
  - Значить, у тебе, куме, сарай горить.

- ◆ Кум Іван до кума Петра на поріг, а той вечеряє.
  - Сідайте, куме до столу, повечеряємо.
  - Не хочу, дома вечеряв, хіба сяду трохи перехоплю.
 Як присів — добряче поїв. Кум Петро:
  - Ви, куме, наступного разу краще дома перехоплюйте, а до мене приходьте вечеряти.

- ◆ — Куме Юрку, як вас побачу, відразу ж пригадую сусіда Степана.
  - Чому, куме?
  - Та він теж мені гроші винен.

- ◆ Зібралися кум Іван і кум Петро в дорогу. Один взяв гроші, інший — харчі. Йдуть. Проголодалися. Сіли відпочити. Кум Петро розв'язав торбину, дістав окраєць хліба і шматок сала. Кум Іван на те подивився і каже: — Давайце, куме, уявимо, що ми на базарі. Ви продаєте, а я купую. Кум Петро виклав на полотно хліб, сало, цибулину. Кум Іван підходить, питає:
  - Скільки сало коштує?
  - Сто гривень!
  - Ого! А хліб?
  - П'ятдесят!
  - Куме, ви з глузду з'їхали?! Такі ціни загнули?!
  - А ви, куме, не кричіть, походіть по базару, прицініться, поторгуйтеся.
- ◆ — Куме, позичте тисячу гривень.
  - Не маю при собі таких грошей.
  - А вдома?
  - Вдома, слава Богу, все в порядку, всі здорові.
- ◆ — Оце, кумо, чекала чоловіка, який прийде і вирішить усі мої проблеми.
  - Дочекалася?
  - Ага! До його появи у моєму житті взагалі не було проблем!
- ◆ Вирішили куми забити бичка. Встали раненько, ще потемки. Один тримає за роги, другий б'є кувалдою. Удар! Ще удар! Бичок стоїть. Кум, що тримає за роги, озивається:
  - Куме, якщо ще раз влупите мене, а не бичка, я його відпущу.
- ◆ — Куме, а що було б, якби не було води?
  - Ну, тоді б ніхто не вмів плавати, і скільки б людей через те потонуло!
- ◆ — Куме, чому такий сумний?
  - Та мої таргани оголосили війну сусідським.
  - Ну то й що, переб'ються всі.
  - Ага, переб'ються. Мої вчора перемогли і силу-силенну полонених привели!
- ◆ Кум Петро дзвонить своєму племінникові Дмитрові в РУВС:
  - Пришли наряд, бо гості не хочуть іти додому!
- ◆ Вирішив Іван відремонтувати двері, послав сина до кума Івана за рубанком. Хлопець приходить з порожніми руками.
  - Сказали дядько Іван, що у них немає рубанка.
  - От скупердяй клятий! Піди, синку, в сарай, принеси наш.
- ◆ Їхали куми продавати на базар яблука. У кожного до авто причеп. Зачепилися причепами, ті перевернулися, яблука розсипались.
  - Ось тепер і розбери, де чий яблука? — чешуть потилиці куми.

- ◆ Кум зайшов до куми. Посидів, випив чарку, питає:
  - Кумо, можна закурити?
  - Ой, куме, почувайтесь, як вдома.
 Кум важко зітхнув і заховав цигарки в кишеню.

- ◆ — Кумо, ваш пес з'їв мого півня!
  - Добре, що попередили, сьогодні не буду його годувати.

- ◆ — Куди йдете, Марічко?
  - До куми Наталки пити варення з чаєм.
  - Може, чай з варенням?
  - Це вдома чай з варенням, а в куми варення з чаєм!

- ◆ — Ви ж, кумо, нікому ні слова! Це — секрет! Ось вам двадцять гривень, щоб я була впевнена.
Через три дні приходиться кума.
  - Ось вам ваші двадцять гривень! Не втримаю я той секрет!

- ◆ — Кумо, чому це ваші кури у моєму городі гребуться?
  - Ви самі, кумо, казали, що любите, коли до вас гості приходять.

- ◆ — Куме, не сідайте на диван, він кишить клопами!
  - Та ж винесіть його, викиньте!
  - Пробував, а вони його назад приносять!
 Прийшов кум Петро до кума Івана по борг, а той:
  - Ну й погода сьогодні — носа не висунеш!
  - І правда, куме, а пам'ятаєте, який чудовий день був, коли я вам гроші позичив?

- ◆ Кума підійшла до кумового паркану і лається:
  - І кури ваші у моєму городі гребуться, і дим від вас завжди в мій бік, і сливи мої на межі ви обриваєте, і.
 В ту хвилину пес кума загавкав. Кум йому:
  - Рябко, будь розумнішим — не зв'язуйся.

- ◆ Вийшов уранці кум Степан з хати, а в кума Миколи у дворі новеньке авто стоїть. Плюнув кум Степан:
  - Ну й часи настали! На роботі — догана, жінка — ногу підвернула, син — п'ять двійок за тиждень!.. Своїх неприємностей — не порахуєш, а тут ще й кум машину купив!

- ◆ Прийшов кум Іван до кума Петра з днем народження привітати. Випив, закусив, збирається йти. Але кум Петро ображається:
  - Раз, куме, прийшов у гості — пий! А то вийдеш тверезим з хати, а там люди дивляться — скажуть погано пригощав. А я своїм авторитетом, куме, дорожу!

КОЛЯДКИ

◆ КОЛЯД, КОЛЯД, КОЛЯДНИЦЯ...

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
А без меду не така,
Дайте, тітко, пирога.
Як не дасте пирога,
Возьму бика за рога,
Поведу на торжок,
Куплю собі пиріжок.

◆ БІГЛА ТЕЛИЧКА З БЕРЕЗНИЧКА...

Бігла теличка з березничка
Та до дядька в двір.
Я вам, дядьку, заколядую,
А ви дайте пирога.
Як не дасте пирога,
Візьму вола за рога,
Та виведу на поріг,
Та викручу правий ріг.
Буду рожком трубити,
А воликом робити,
Пужкою поганять
Хліб-сіль зароблять.
Будьте здорові з празничком.

◆ ЧИ ДОМА, ДОМА ЦЕЙ ПАН-ГОСПОДАР?

Чи дома, дома цей пан-господар,
Цей пан-господар, на ім'я Михайло?
Челядь каже: «Нема вдома»,
А пан-господар собі, бай, дома,
Ще й сидить покінець столу,
А на тім столі три кубки стоять:
В одному кубку — медок солодкий,
В другім кубку — багрове пивце,
В третім кубку — зелене винце,

Медок-солодок — на челядочку,
Багрове пивце — на колядочку,
Зелене винце — та й до церківці,
Та й до церківці, бай, на престольні,
Коло престола — святий Микола,
В дзвоники дзвонить, на Бога молить,
На райських дверях сам Господь стоїть,
Сам Господь стоїть, три служби служить:
Першу службочку — за господаря,
За господаря, за пана Михайла,
Другу службочку — за господиню,
За господиню, на ім'я Марію,
Третю службочку — за челядочку,
За челядочку та сина й дочку...
Дай, Боже!

◆ А, ЧИ ВДОМА, ВДОМА БІДНАЯ ВДОВА?

А, чи вдома, вдома бідная вдова?
Немає вдома — пішла до Бога,
Бога благати, щастя прохати:
— Ой, дай, Боже, два лани жита,
Два лани жита та й лан пшениці,
Лан пшениці — на паляниці...
— Ой, дай, Боже, ще й трохи гречки,
Трохи гречки — на варенички ...
Бувай здорова, вдово, з Ісусом Христом,
З Ісусом Христом та Святим Різдром.
Дай, Боже!

◆ ОЙ, СИВАЯ ТА ЗОЗУЛЕНЬКА

Ой, сивая та зозуленька
Усі сади облігала ...
А ми, дівчата, підхопимо:
А в одному та й не бувала
А в тім саду три тереми:
В першому — красне сонце,
В другому — ясен місяць,
В третьому — дрібні зірки.
Ясен місяць — їй господар.
Красне сонце — жона його,
Дрібні зірки — його дітки,
Добрий вечір!

◆ ОЙ, ПЛЯШУ, ПЛЯШУ — ЗНАЮ ДО КОГО

Ой, пляшу, пляшу — знаю до кого,
Дасть мені газда пів золотого,
Ой, мало, мало — на цім не стало...
Ой, скачу, скачу, бо гроші бачу,
Як маєш сина, то давай сира,
Як маєш дочку — давай горілочку,
Ой, дай же, дай же, як маєш дати,
Не маєш дати — виходь із хати:
Ой, хоч ожогом, хоч кочергою.
А хоч дівчиною коструботою...

◆ А В НАШОГО ПАНА ТРИ СОКОЛОЙКИ

А в нашого пана три соколойки.
Соколе! Не літай рано-ранейко на поле!
Єдин полетів в чистейке поле,
Другий полетів в бистри потоки,
Третій полетів в темни лісойки.
Тот, што полетів в чистое поле,
Приніс на обід перепелойку;
Тот, што полетів в бистри потоки,
Приніс рибойку та на снідання;
Тот, што полетів в темни лісойки,
Приніс він пану чорну кунойку,
З Чорной кунойки паней шубайка.

◆ ОЙ ГУЛА, ГУЛА КРУТАЯ ГОРА

Ой гула, гула крутая гора,
Що не вродила шовкова трава,
Тільки вродило зелене вино.
Красная панна вина стерегла,
Вина стерегла, кріпко заснула.
Як налетіли райські пташки,
Обдзюбали зелене вино
Да пробудили красную панну.
Ой, скоро ж вона тее учула,
Своїм рукавцем на їх махнула:
— Ой шуги в луги, райські пташки,
А мені вина треба й самої:
Брата женити, сестру оддавати,
Сама, молода, зарученая!

◆ А ЗА СИМ СЛОВОМ В ДЗВОНИКИ ДЗВОНИМ

А за сим словом в дзвоники дзвоним,
В дзвоники дзвоним, тобі ся клоним.
Іречний молодець, на ім'я пан Данило,
Тобі ся клоним, тебе шануєм,
Тебе шануєм, тебе віншуєм:
Щастям, здоров'ям і долев добров,
І долев добров, і віком довгим,
І з вітцем, з матков, з усев челядков,
І з милов своєв нареченою,
Нареченою, зарученою;
В городі зело, в дворі весело,
В городі зілля, в дворі весілля,
А сам вийди к нам та подякуй нам,
Що те так красно защебетали,
Як соловейко у лузі в тузі,
Як зазулечка в вишневих садах,
Як ластівочка в побитих дворах,
Як златі гуслі, як срібні струни,
Стрілці молодці в мисливській думі.

◆ КОЛЯДИН-ДИН

Колядин-дин,
Я, бабусю, один.
Винеси мені пиріжок
Та положи у мішок.
З руками, з ногами,
Щоб бігав за нами.

◆ КОЛЯДКА

Я маленький пастушок,
Загорнувся в кожушок,
На скрипочці граю,
Вас всіх вітаю.
А ви, люди, чуйте,
Коляду готуйте —
Яблучка, горішки
Дітям на потішки.

ЗМІСТ

СКОРОМОВКИ	3
АНЕКДОТИ ДАВНІ І СУЧАСНІ	7
КОЛЯДКИ	27

Видання для дозвілля

**УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ
ГУМОР**

Головний редактор *О. В. Красовицький*
Відповідальна за випуск *А. С. Юхно*
Художній редактор *Л. П. Вировець*
Технічний редактор *Г. С. Таран*
Комп'ютерна верстка: *І. Л. Цибульник*
Коректор *Р. Є. Панченко*

Підписано до друку 08.06.15. Формат 60×90 ¹/₁₆.
Умов. друк. арк. 2,00. Облік.-вид. арк. 1,24.
Тираж 2000 прим. Замовлення №

ТОВ «Видавництво Фоліо»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.

61057, Харків, вул. Римарська, 21А
Електронна адреса:
www.folio.com.ua
E-mail: realization@folio.com.ua
Інтернет-магазин
www.bookpost.com.ua

Надруковано з готових позитивів
у ТОВ «Видавництво Фоліо»
61057, Харків, вул. Римарська, 21 А
Свідоцтво про реєстрацію
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.